

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Szegeden, a 2007. évi október hó 11. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A magánlaksértés büntette miatt **az I. r. vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság** 2006. évi november hó 13. napján kihirdetett **2.Bf.813/2006/6.** számú ítéletének a II. r. és a III. r. vádlottakra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

II. r. és
III. r. vádlott

b ű n ö s

társtettségben elkövetett magánlaksértés vétségében.

Ezért a II. r. vádlottat - mint többszörös visszaesőt - **200 /Kettőszáz/ napi**
tétel pénzbüntetésre í t é l i .

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét **250.-/Kettőszázötven/ Ft-ban** **á l l a**
p í t j a m e g .

Az így kiszabott **50.000.-/Ötvenezer/ Ft** pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén -
200 /Kettőszáz/ napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A III. r. vádlottat **1 /Egy/ évre próbára bocsátja.**

Kötelezi a II. r. vádlottat **27.000.-/Huszonhétezer/ Ft**, a III. r. vádlottat **15.600.-**
/Tizenötezer-hatszáz/ Ft, míg a II-III. r. vádlottakat egyetemlegesen **4.500.-**

/Négyezer-ötszáz/ Ft bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Csongrád Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Szegedi Városi Bíróság a 27.B.2625/2004/57. számú ítéletében az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki magánlaksértés büntetében, melyet a II. és III. r. vádlottak bűnsegédként követtek el. Ezért az I. és II. r. vádlottakat, mint többszörös visszaesőket egyezően 5 hónap börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatók.
A III. r. vádlottat 1 évre próbára bocsátotta.

Az ítélet ellen az I. r. vádlott bűnössége megállapítása miatt felmentésért, védője ugyancsak a bűnösség megállapítása miatt és felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért, míg a II. r. vádlott és védője egyezően a bűnösség megállapítása miatt és felmentésért jelentettek be fellebbezést. Az ítélet a III. r. vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

A Csongrád Megyei Bíróság a városi bíróság ítéletét megváltoztatta, az I. r. vádlott cselekményét magánlaksértés vétségének minősítette, a szabadságvesztést 250 napi tétel - napi tételenként 300.-Ft - pénzbüntetésre enyhítette, és a közügyektől eltiltást mellőzte.

A II. r. és a III. r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett magánlaksértés büntette miatt emelt vád alól felmentette, és a magánlaksértés szabálysértése miatti eljárást megszüntette. Megállapította, hogy a II. és III. r. vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költséget az állam viseli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a II. r. és a III. r. vádlottak terhére a magánlaksértés büntetének bűnsegédi bűnrészességben való megállapítása, valamint a II. r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása, a III.r. vádlott tekintetében pedig arányos joghátrány alkalmazása végett.

A fellebbviteli főügyészség írásbeli átiratában a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását, annak megállapítását, hogy a II. és III. r. vádlottak elkövették a Btk. 176. § /1/ bekezdésébe ütköző, de a /2/ bekezdés d.) pontjára figyelemmel a /4/ bekezdése szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett magánlaksértés büntettét, valamint arányos joghátrány alkalmazását indítványozta.

A nyilvános ülésen az ügyész az álláspontját annyiban módosította, hogy a II. r. és III. r. vádlottak büntetőjogi felelősségének a Btk. 176. § /2/ bekezdés d.) pontja szerinti csoportosan elkövetett magánlaksértés vétségében történő megállapítását indítványozta.

Az ügyészi fellebbezés, illetve a módosított ügyészi indítvány alapos.

Az ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a Be. 386. § /1/ bekezdés a.) pont I. fordulata, a 387. § /1/ bekezdése, a 385. §-a, a 348. § /1/ bekezdése és a 349. § /1/ bekezdése alapján eljárva a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást együttesen bírálta felül a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bírósági eljárásban az eljárási szabályokat megtartották. A másodfokú bíróság ítéletének alapját képező tényállás megalapozott, ezáltal az a felülbírálat alapját képezte (Be. 388. §-a).

A tényállás lényege szerint 2004. augusztus hó 30. napján 17-18 óra körüli időpontban az I. r., II. r. és III. r. vádlottak megjelentek a **(név)** tulajdonában lévő **Helység, utca, házszám** alatti ingatlannál.

Itt az I. r. vádlott egy létrán bemászott az ingatlan udvarába, majd azt követően a kint várakozó II. r. és III. r. vádlottakat beengedte oly módon, hogy a zárt kaput belülről kinyitotta.

Ezután az I. r. vádlott bement a lakóépületbe, előbb a nyitott ajtón keresztül a konyhába, majd egy másik, zárt helyiségbe, egy csavarhúzó segítségével azt befeszítve.

Ezalatt a II. r. és III. r. vádlottak az udvaron tartózkodtak, és nem volt bizonyíthatóan tudomásuk arról, hogy az I. r. vádlott az épületben lévő zárt helyiségbe dolog elleni erőszakot alkalmazva bement.

A megyei bíróság a tényállásból azt a következtetést vonta le, hogy az I. r. vádlott azon cselekményével, hogy az ingatlan belső, az udvarról nem látható zárt helyiségbe erőszakot alkalmazva bement, magánlaksértés vétségét valósította meg, míg a II. r. és III. r. vádlottak, akik az I. r. vádlott ezen cselekvőségéről nem tudtak, a bekerített udvaron való bemenetelükkel - az idő közben elévült - magánlaksértés szabálysértését követték el.

Miként maga a másodfokú bíróság is helyesen megállapította, a Btk. 176. § /1/ bekezdése szerint, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy ott bent marad, a magánlaksértés vétségét követi el. A Btk. 176. § /2/ bekezdés d.) pontja értelmében ugyanígy büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb

helyiségébe, vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak, vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére csoportosan bemegy, vagy ott bent marad.

A megyei bíróság a fentiek alapján - bár atekintetben helyesen foglalt állást, hogy a II. r. és a III. r. vádlott nem vonható felelősségre az I. r. vádlottnak a lakáson belül erőszakkal megvalósított magánlaksértés bűncselekményében - , tévesen minősítette a II. r. és III. r. vádlottak azon cselekvőségét szabálysértésként, hogy csoportosan (Btk. 137. § 13. pontja) mentek be (az I. r. vádlott a kerítésen átmászva, a II. r. és III. r. vádlottak pedig a kapun keresztül) az udvarra.

A csoportos bemenetel (amikor az elkövetésben legalább három személy vesz részt) ugyanis a Btk. 176. § /2/ bekezdés d.) pontjába ütköző és aszerint minősülő, de a Btk. 176. § /1/ bekezdése szerint büntetendő magánlaksértés vétségének minősül, amelyet a vádlottak társtettesként (Btk. 20. § /2/ bekezdése) követtek el.

A harmadfokú bíróság ezért a másodfokú bíróság ítéletét a II. r. és III. r. vádlottak tekintetében megváltoztatta, s ezen vádlottak bűnösségét megállapította a fenti minősítés szerinti bűncselekményben.

A büntetőjogi szankciók megállapítása során a harmadfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte a II. r. vádlott vonatkozásában a többszörös visszaesői minőséget megalapozó elítélésein túlmenő büntetéseit, mindkét vádlott terhére a társtettesi elkövetést, míg a vádlottak javára vette figyelembe a cselekmény óta eltelt jelentős időmúlást, a III. r. vádlott esetében pedig azt, hogy büntetve nem volt.

Az ítélet tábla a fenti bűnösségi körülményekre és a belső arányosítás követelményére, valamint arra is tekintettel, hogy a II. r. vádlott többszörös visszaesőnek (Btk. 137. § 16. pontja) minősül, a II. r. vádlottat - mint többszörös visszaesőt - a Btk. 51. § /1/ és /2/ bekezdése alapján pénzbüntetésre ítélte, egyben a Btk. 52. §-a alapján rendelkezett arról, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A harmadfokú bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének az összegét a II. r. vádlott vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaira és életvitelére figyelemmel állapította meg.

A III. r. vádlott vonatkozásában ugyanakkor lehetőséget látott arra, hogy a büntetés kiszabását a Btk. 72. § /1/ és /5/ bekezdése alapján próbaidőre elhalassza, mert álláspontja szerint az enyhítő körülményekre figyelemmel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja így is elérhető.

A III. r. vádlottal szemben súlyosabb intézkedés, vagy büntetés kiszabására egyébként a súlyosítási tilalom miatt sem kerülhetne sor, hiszen őt az elsőfokú bíróság 1 évre próbára bocsátotta, s vele szemben - terhére - fellebbezés bejelentésére nem került sor.

Figyelemmel arra, hogy a harmadfokú bíróság megállapította a II. r. és a III. r. vádlottak bűnösségét, ezért a Be. 338. § /1/ és /3/ bekezdése értelmében kötelezte őket az eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletábra a fenti megváltoztató rendelkezéseit a Be. 398. § /1/-/2/ és /3/ bekezdése alapján eljárva hozta meg.

Szeged, 2007. évi október hó 11. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	Dr. Mezőlaki Erik sk.	Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bhar.II.478/2006/29. számú ítélete, és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Bf.813/2006/6. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a II. és III. r. vádlott vonatkozásában a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2007. évi október hó 11. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke